

صدای اعتراض کارگران در ایران رساتر باد!

در هفته‌های اخیر موجی از مبارزات کارگری در اعتراض به عدم پرداخت حقوق‌های معوقه، که زندگی و گذران آنها را سخت‌تر و طاقت‌فرساتر ساخته مراکز صنعتی ایران را فرا گرفته است. تحصن ۸۰۰ نفر از کارکنان شرکت ملی حفاری در اعتراض به فروش سهام شرکت، تحصن ۱۵۰۰ کارگر ریسندگی و بافندگی سیمین اصفهان در اعتراض به عدم پرداخت حقوق‌های معوقه چند ماهه‌اشان، اعتراض ۴۰۰ نفر از کارگران مجتمع فولاد بمنظور اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل، تحصن کارگران مجتمع صنعتی شباب در غرب کرمانشاه، اعتراض ۱۴۰ تن از کارگران بخش تعمیر و نگهداری کوره‌ها در مجتمع صنعتی اهواز به ۷۰ روز حقوق پرداخت نشده‌اشان، تحصن کارگران کارخانه نساجی قائم شهر در اعتراض به حقوق معوقه شان و... نمونه‌های آن است و تازه‌ترین مورد آن که اکنون در جریان است، تحصن ۵ روزه در حدود ۲۰۰۰ کارگر چیت‌سازی بهشهر در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد ۱۰ ماه گذشته می‌باشد.

آنچه در این اعتراضات مشترک است به تنگ آمدن کارگران از گرانی، سخت‌تر شدن گذران زندگی و دست‌تنگی بیشتر آنها برای تامین معیشت، پایین بودن دستمزدها و بدتر از همه به تعویق افتادن چند ماهه دستمزدهایشان است.

مبارزات کارگران در روزهای اخیر مستقل از جار و جنجالی که جناح‌های درونی رژیم برای تقسیم قدرت براه انداخته‌اند، بر اساس بی‌باوری بیشتر به وعده‌های «اصلاح طلبانه» آنها و متاثر از باور بیشتری که تجربتا کارگران به حرکت‌های مستقل خود کسب کرده‌اند، صورت گرفته است. بدون شک، رشد و گسترش این موج و تلاش برای ایجاد تشکلهای مستقل و سراسری، تنها ضامن احقاق حقوق کارگران در شرایط کنونی است.

صدای اعتراض کارگران ایران را رساتر به گوش همگان برسانیم.

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

۱۹ اکتبر ۲۰۰۰